

LÜTFİ HALİL YINANÇ

Doc: 13, 21.9.1964

Pek muhterem ve aziz kardeşim M. Tayyip Beyefendi hazretleri;

8.Eylül 1964 tarihli pek kıymetli mektubunuzu sevinçle aldım. Tekrar tekrar okudum. Hakkımızda izhar buyurulan samimi hürmet ve iltifatlarına sonsuz teşekküratımızı arz ederim. Hüsamet'tin'e gelen mektup dahi ayrıca sürurumuzu mucip olmuştur. Var olunuz. Yuvanızda mesut ve bahtiyar olmanızı ve çocuklarınızın saadetlerini idrak etmenizi Cenab-ı Haktan niyaz ederim. Avrupa seyahatinizde de başarılar sağlamanızı dilerim. İnşallah ameliyata lüzum kalmaz, ilaç vasıtasıyla geçirmenizi rica ederim. Netice-i seyahatinizi ayrıca bildirmenizi rica ederim. Buyurduğunuz gibi az bir müddet içinde aramızda geçen günleri hiç unutamayacağız. Onun aziz hatıratı ile vakit geçiriyoruz. İnşallah 1965'te maa aile teşrifinizi ve güzel bir tebdil-i hava yapmanızı pek arzu ediyoruz. Hemşireler gerek zât-ı âlinize ve gerek muhterem refikanıza sonsuz hürmetlerini takdim ederler. Bendenizi mektupsuz bırakmayız.

Nigar öğretmen okulunu kazandı. Ayın 26'ıncı günü Maraş'a götüreceğim. Sözlü imtihanı da kazanırsa öğretmen olabilirse ne mutlu, gelecek mektubumda bir sır vereceğim. Tabii aramızda kalacaktır. (...)

Gelecek olursam arz-ı malumat ederim. Verecek olacağım sırrı belki merak edersiniz, şimdi vereyim. Zât-ı âliniz burada iken Münire hakkında bir şey demiştiniz. Şimdi Tarsus'tan bir talip varsa da pek münasip görmüyoruz. Zât-ı âlinizce bir münasibi varsa ve ileride çocuklara karşı bir miras için herhangi bir pespaye şahıs da olmamasına çok ehemmiyet vermenizi ve netice-i haseneden lütfen malumat vermenizi saygılarımla diler, gözlerinizden öperim. Leman Hanımefendi'ye arz-ı hürmet ederim. Çocukların gözlerinden öperim. Daima saadetler temenni ederim efendim. Korkmaz köyünden kimse gelmediği için selamınız tebliğ edemedim, çok acele oldu kusurumu af buyur. Çocuklar ellerinizden öperler.

Elbistan, 21.9.1964

Hümttekârınızı

Lütfi Halil Yinanç